

صرفه فقط در دلالتی است



نسرین هزاره مقدم

کشاورزی که میوه‌هایش را به سردخانه می‌دهد. کار خوب پیش می‌رفت تا اینکه موسسه اعتباری سر و سامانی که چند سال پیش گرفته‌ایم بازی در آورد. حالا کار به جایی رسیده که شاید مجبور شویم کار را تعطیل کنیم».

تعطیلی به خاطر جریمه مرکب بانک

کار فرمای سردخانه میوه‌جات، چند سال پیش از یک موسسه اعتباری، ۲۸۰ میلیون تومان وام سه ساله می‌گیرد با سود ۳۱ درصد که این مبلغ سود در زمان خودش از باقی موسسات و بانک‌ها بالاتر بوده است. این وام باید سه ساله تسویه می‌شد اما چون اقساط به موقع پرداخت نشده، بانک به جز جریمه ۶ درصد، یک جریمه دیر کرد جرایم هم در نظر گرفته و در نهایت کار به جایی رسید که تولیدکننده که تا امروز ۲۲۰ میلیون پرداخت کرده باید هنوز ۵۰ میلیون دیگر هم بابت جرایم جرایم یا «جریمه مرکب» به بانک بپردازد که بدیهی است توان ندارد این مبلغ جریمه را بپردازد و حالا مشکل اینجاست که بانک خانه‌ای که ضامن وام بابت رهن گذاشته بوده را گذاشته برای اجرا.

این کار فرمای نگران بخت که مدعی است همه اقساط وام را پرداخته ولی از آنجا که فروش خدمات شرکت او چکی و مدت دار است و بازار اقتصاد روبرو نیست، به ناچار در پرداخت اقساط تاخیر داشته، یک سوال مطرح می‌کند: «چرا به علت تاخیر در پرداخت جرایم باید ۱۲۰ میلیون جریمه مضاعف بپردازم؟ آیا اینکه به خاطر دیر کرد در پرداخت جرایم، تا این حد من تولیدکننده جریمه شوم، مطابق با بانکداری اسلامی است؟ منطبق بر شعار «حمایت از تولید داخلی» است؟!»

مشکل این کار آفرین گیلانی، معضلی شخصی و منحصر به فرد نیست. تولیدکنندگان بسیاری این روزها با بانک‌ها درگیرند و به خاطر سختگیری‌های نظام بانکی کشور، دچار مشکلات عدیده شده‌اند. هیچ آمار شفافی از تولیدکنندگانی که به خاطر ناتوانی در پرداخت جرایم دیر کرد بانک‌ها مجبور به تعطیلی واحدهایشان شده‌اند، در دست نیست اما به گفته وحید شقاقی شهری، اقتصاددان و استاد دانشگاه، مسلماً واحدهای تولیدی و خدماتی بسیاری باین مشکل دست به گریبانند.

نظام بانکی

از تولید حمایت نمی‌کند

مسئله اصلی این است که نظام بانکی کشور از تولید داخلی حمایت نمی‌کند. ۱۴ آذر ماه سال جاری، مجلس مصوبه‌ای در ارتباط با تسهیل پرداخت بدهی بانک‌ها به تصویب رساند. نمایندگان در بررسی طرح اصلاح قانون بودجه ۹۷، بنا به ۷ طرح مذکور که مربوط به تسهیل در پرداخت بدهی بانک‌هاست با اکثریت آرا موافقت کردند.

بند ۷ این طرح کلیه بانک‌ها و موسسات اعتباری غیر بانکی را موظف می‌کند به منظور تسویه بدهی در یافت کنندگان تسهیلات از بانک‌ها و موسسات اعتباری غیر بانکی که تمام یا بخشی از تسهیلات خود را تا پایان شهریور ۹۷ پرداخت نکرده‌اند، تسهیلاتی در نظر گرفته شود.

در این مصوبه آمده است: در صورتی که تسهیلات گیرندگان تا پایان اسفند ۹۷ بدهی خود را تسویه نکنند، می‌توانند در محاسبه به جای استفاده از نرخ سود مندرج در قرارداد، نرخ وجه التزام و نرخ سود مندرج در قرارداد را به علاوه ۶ درصد مبنای محاسبه بدهی قرار دهند. در هر

وحید شقاقی شهری معتقد است: مشکل، عمیق و چندبعدی است و رابطه نظام بانکی و نظام تولید یک رابطه دوسویه است که در هر دو طرف ماجرا با مشکلات و کاستی‌های بسیار مواجهیم.

این اقتصاددان در تشریح بیشتر این مطلب می‌گوید: «بانک‌ها، هم می‌توانند علت وضعیت اقتصادی کشور باشند و هم خودشان از وضعیت بد اقتصادی کشور، متأثرند. تولید هم به همین ترتیب. وقتی وضعیت اقتصاد کشور نابسامان می‌شود، طبیعتاً فروش تولیدکننده پایین می‌آید و قیمت مواد اولیه و قطعات بالایی رود و در نهایت سرمایه در گردش بنگاه‌ها پایین می‌آید. در چنین شرایطی، عملاً تولیدکننده نمی‌تواند به تعهدات بانکی خود عمل کند. تولید در شرایط فعلی با مشکلات بسیاری مواجه است. در طول سال جاری، بیش از ۱۵۰ درصد ارزش پول ملی ما کاهش یافته و امروز تولیدکننده باید دلار را به قیمت ۱۳ هزار تومان بخرد. از قبل هم مشکلاتی بوده اما پیش‌بینی ناپذیری اقتصاد، کاهش قدرت خرید مردم و نوسانات اقتصادی، در بنگاه‌ها تأثیر منفی بسیاری داشته است».

او در ادامه به معضلات نظام بانکی می‌پردازد: «متأسفانه نظام بانکی ما یک نظام «سختگیرانه» است. آفت نظام بانکی ما این است که این نظام، یک طرف تسهیلات و یک طرف سپرده‌گذار دارد که همین دو طرف باعث ناترازی می‌شود. متأسفانه ۳۰ تا ۵۰ درصد طرف دارایی نظام بانکی، به دلیل فلج شدن تولید منجمد شده است. در این شرایط بانک مجبور است خودش را به هر دردی بزند تا سود سپرده‌ها را بر سر وقت بپردازد. وقتی ترازنامه‌های بانک‌ها را نگاه می‌کنیم، می‌بینیم بین تسهیلات و سپرده‌ها، یک رابطه کاملاً مساوی و متناسب وجود دارد. مثلاً در یک بانکی ۵۰ هزار میلیارد تومان تسهیلات داده شده و ۵۵ هزار میلیارد تومان هم سپرده جذب شده، لذا در این شرایط، بانک قاعدتاً باید از تسهیلات سود بگیرد تا بتواند سود سپرده‌گذار را بدهد اما بلوکه شدن دارایی‌ها موجب شده که نظام بانکی هیچ‌گونه انعطافی در شرایط بحرانی نداشته باشد.

این اقتصاددان با تأکید بر اهمیت اصول حمایتی در شرایط بحران می‌گوید: «وقتی اقتصاد به سر در گمی و بحران می‌رسد، دولت و نظام بانکی باید با تولیدکننده مددکار کنند چرا که در شرایط بحرانی، تولیدکننده نمی‌تواند مثل سابق به تعهدات خود عمل کند. در این شرایط نیاز به تنفس در پرداخت‌ها دارم و بی‌سود ولی چون نظام بانکی به دلیل انجماد دارایی‌ها، از یک

در طول سال جاری، بیش از ۱۵۰ درصد ارزش پول ملی کاهش یافته و تولیدکننده باید دلار را به قیمت ۱۳ هزار تومان بخرد. از قبل هم مشکلاتی بوده اما پیش‌بینی ناپذیری اقتصاد، کاهش قدرت خرید مردم و نوسانات اقتصادی، در بنگاه‌ها تأثیر منفی بسیاری داشته است

تسهیل گیرندگان ممنوع است

بر اساس این مصوبه قانونی، اخذ جریمه مرکب یا در یافت جریمه‌ای بیش از ۶ درصد برای تاخیر در پرداخت اقساط، توسط تمام بانک‌ها و موسسات اعتباری ممنوع است اما سوال اینجاست که چرا بانک‌ها و به خصوص موسسات اعتباری، ملزم به اجرای این قانون نیستند و از تولیدکنندگان سود مرکب می‌گیرند تا جایی که یک تولیدکننده مثل سردخانه دار گیلانی مجبور می‌شود نزدیک به دو برابر تسهیلاتی که دریافت کرده بابت تاخیر و جریمه تاخیر پرداخت کند؟

نکته اینجاست که در همان مصوبه قانونی به صراحت اعلام شده «بانک‌ها و موسسات اعتباری غیر بانکی که از اجرای حکم این بند استنکاف کنند، مشمول مجازات‌های انتظامی ماده ۴۴ قانون مقررات پولی و بانکی می‌شوند» اما چرا این مجازات‌ها برای موسسات مختلف اجرایی شود؟ چرا فقط تولیدکننده و به تبع آن کارگران شاغل در واحدهای تولیدی و خدماتی درگیر با بانک‌ها، مجبورند تسوان بپردازند و بانک‌ها و موسسات حاظی قسر درمی‌روند؟

در شرایط خاص، دولت باید به میدان بیاید و از تولید حمایت کند تا تولیدکننده بتواند به تعهدات خود عمل کند اما دولت‌های ما هرگز نتوانسته‌اند به وظیفه حمایتی خود در شرایط خطیر عمل کنند لذا تولیدکننده می‌ماند با کلی تعهدات به نظام بانکی و خریداران و طلبکاران

ناترازی شدید منابع مالی رنج می‌برد یا به عبارتی دچار شکاف عمیق درآمد-منابع است. انعطاف لازم برای حمایت از تولید وجود ندارد. او معتقد است: در این شرایط، وضعیت تولیدکننده روز به روز بغرنج‌تر می‌شود و در نهایت این شرایط نه‌توری برای تولید دارد و نه بانک‌ها می‌توانند به داری و منابع کافی دست پیدا کنند. شقاقی به «اهتمام جدی و عملی دولت برای حمایت از تولید» به عنوان راهکار اصلی اشاره می‌کند و می‌گوید: در شرایط خاص، دولت باید به میدان بیاید و از تولید حمایت کند تا تولیدکننده بتواند به تعهدات خود، هم به خریداران و هم به نظام اقتصادی عمل کند اما متأسفانه دولت‌های ما هرگز نتوانسته‌اند به وظیفه حمایتی خود در شرایط خطیر عمل کنند لذا تولیدکننده می‌ماند با کلی تعهدات به نظام بانکی و خریداران و طلبکاران. او در جمع‌بندی به «عدم تعادل اقتصاد» اشاره می‌کند و می‌افزاید: این عدم تعادل، موجب انباشت مطالبات معوق در نظام بانکی، کاهش سطح تولید، نیمه‌فعال شدن بنگاه‌ها و ترک پیمانکاران و نیمه‌تمام ماندن پروژه‌های عمرانی می‌شود و در این اوضاع، دعوای حقوقی دنباله‌دار خواهد شد. اینها همه محصولات عدم تعادل در اقتصاد کلان است که در این بین، فقط و فقط باید روی نقش حمایتی دولت تأکید کرد.

به راستی برای سردخانه‌ای که با ۲۰ کارگر (برخویند ۲۰ خانوار روستایی و کم‌درآمد) در آستانه بحران و فروپاشی قرار گرفته، دولت چه ابزار برای حمایت دارد؟ چگونه می‌توان از اضمحلال یک واحد کوچک روستایی در اثر بدهی انباشته به یک موسسه اعتباری جلوگیری کرد؟ کارفرمایی که می‌گوید اگر ۲۸۰ میلیون تسهیلات بانکی را دلار خریده بودم، هم خودم بیشتر سود می‌کردم و هم می‌توانستم اقساط بانک را به موقع بپردازم و در نتیجه به این روز نمی‌افتم، همان حصر جا افتاده همیشه‌گی را نباید می‌کند: «پول فقط توی دلالتی است و لاغیر».

تعلل وزارت کار در برگزاری جلسات مزی

عضو کارگری شورای عالی کار با انتقاد از تعلل وزارت کار در برگزاری جلسات مزی گفت: این رویکرد، فضای چانه‌زنی را محدود کرده است. به گزارش ایلنا، علی‌خدا می‌گوید: وزارت کار جلسه را به تعویق می‌اندازد و این اصلاً اتفاق قابل قبول و خوشایندی نیست. بر خلاف سال‌های گذشته تا روز ۱۶ اسفند، هنوز هیچ مذاکره جدی و رودررو با کارفرمایان و دولت نداشته‌ایم.

وی با تأکید بر اینکه نباید در برگزاری جلسات تا این اندازه اهمال بورزند، ادامه داد: بر گزار نشدن جلسات، عملاً فضای چانه‌زنی کارگران را محدود می‌کند. علی‌القاعده باید تا امروز چندین جلسه بر گزار می‌کردیم که متناسفانه فقط یک جلسه با موضوع تعیین دستمزد ۹۸ برگزار شده که در آن جلسه نیز وزیر کار و دو وزیر دیگر حضور نداشتند. خدایی با بیان اینکه وعده داده‌اند هفته آینده دومین جلسه مزی بر گزار خواهد شد، اعلام داشت: پیشنهاد گروه کارگری جبران کاهش قدرت خرید کارگران است و بر این اساس باید کف خواسته ما را تفاوت سیدمعیشات امسال با سال گذشته به میزان ۱ یک میلیون و ۸۹ هزار تومان در نظر بگیرند. معتقدیم که این میزان، حداقلی است که قدرت خرید کارگران را به اسفند ۹۷ بازمی‌گرداند و برای بهبود قدرت خرید باید افزایش دستمزد از این رقم هم بیشتر باشد.

افزایش ۴۰۰ هزار تومانی برای کارگران کم است



نماینده تهران در مجلس با تأکید بر اینکه باید افزایش دستمزد با توافق کارگر، کارفرما و دولت باشد، گفت: وضعیت کارگران به هیچ‌وجه مناسب نیست و دستمزدی که دریافت می‌کنند به ویژه در کلان‌شهرهایی مانند تهران جوابگوی هزینه‌های زندگی آنان نیست. به گزارش ایلنا، فاطمه ذوالقدر با اشاره به گرانی و تورم بالای که گریبانگیر جامعه شده، با تأکید بر اینکه فراکسیون کارگری مجلس پیگیر افزایش حقوق کارگران است، گفت: با مذاکراتی که در کمیسیون کارگری داشتیم به این نتیجه رسیدیم که جلساتی با دولت تشکیل بدیم و از آنان بخواهیم هنگام بررسی حداقل دستمزد به نوعی رفتار کنند که افزایش دستمزد به اندازه‌ای باشد تا یک خانواده ۴ نفره بتواند حداقل‌های زندگی خودشان را تامین کند. وی با اشاره به افزایش حقوق کارکنان دولت گفت: امروزه ۱۶ درصد از کارکنان دولت زیر دو میلیون تومان دریافت می‌کنند. به حقوق تمامی کارکنان دولت ۴۰۰ هزار تومان افزودیم و ۱۰ درصد نیز در اختیار دولت گذاشتیم تا به حقوق کسانی که زیر دو میلیون و ۵۰۰ هزار تومان دریافت می‌کنند، بیافزاید. ذوالقدر با تأکید بر اینکه اعتقاد داریم این افزایش حقوق برای کارگران کم است، گفت: متأسفانه در این شرایط کارگران ماهیانه یک میلیون و ۲۰۰ هزار تومان دریافت می‌کنند که واقعا نمی‌دانیم چگونه با این حقوق ناچیز زندگی می‌کنند. وی با اشاره به اینکه امروزه بازنشستگان بسیاری یک میلیون و ۲۰۰ هزار تومان دریافت می‌کنند، گفت: افزایش دستمزد بر زندگی بازنشستگان نیز تأثیر می‌گذارد.

بهبه‌ای برای عدم افزایش مناسب مزد کارگران وجود ندارد

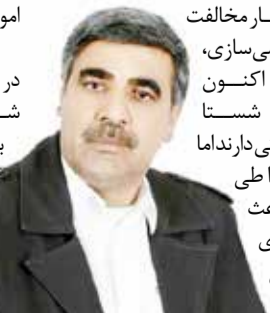
عضو کمیسیون کشاورزی مجلس با تأکید بر اینکه هیچ‌بهبه‌ای برای جلوگیری از افزایش مناسب دستمزد کارگران پذیرفتنی نیست، گفت: با توجه به گرانی و تورم موجود، حداقل دستمزد نباید کمتر از دو میلیون تومان باشد زیرا به کارگر نمی‌توانیم بگوییم در شرایط نامناسب زندگی کند. به گزارش ایلنا، علی‌وفقیقی با اشاره به نامه سرگشاده‌ای که در سال ۸۲ برای رئیس‌جمهور وقت نوشته بود، گفت: آن زمان چالش‌های پیش رو را در ۱۸ مورد مطرح کردم که یکی از آنها اختلاف فاحش بین حقوق طبقات جامعه بود و تأکید کردم نباید فاصله طبقاتی حقوق نباید بیش از دو برابر باشد. وی افزود: پس از گذشت سالیان متمادی، شاهد هستیم که فاصله حقوق بین حداقل‌گیر و حداکثر‌گیر فاحش است. نماینده نجان با اشاره به اینکه هیچ‌کجای دنیا به اندازه ایران شاهد شکاف دستمزدی نیستیم، گفت: این در حالی است که دین اسلام بر برابری و نبود فاصله طبقاتی تأکید دارد.

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس:

دستور روحانی برای واگذاری شرکت‌های شستا خلاف قانون است

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس با تأکید بر اینکه شرکت‌های شستا هیچ ربطی به دولت ندارند، گفت: از وزارت کار و رئیس‌جمهور تقاضا داریم در مسیر قانون گام بر نهند زیرا مجلس نمی‌تواند در این زمینه سکوت کند و ناچار به ورود به خصوصی‌سازی‌های غیرقانونی اموال خود خواهد شد. وی از دولت خواست برای خصوصی‌سازی در هر زمینه‌ای از طریق مجلس وارد عمل شود و افزود: دولت می‌تواند بسالانه لایحه‌ای به مجلس، روند خصوصی‌سازی را در کمیسیون اجتماعی به بررسی بگذارد تا ببینیم آیا امکان خصوصی‌سازی شستا وجود دارد یا ندارد. در آن صورت کار قانونی انجام می‌شود.

شده چه دلیلی وجود دارد که این همه بر خصوصی‌سازی‌های بی‌حساب و کتاب اصرار می‌شود؟ وی با اظهار مخالفت شدید با خصوصی‌سازی، تأکید کرد: اکنون شرکت‌های شستا اشکالات مدیریتی دارند اما مسیر درستی را طی می‌کنند و باعث رونق اقتصادی نگرانی ما از این است



خبر

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس:

دستور روحانی برای واگذاری شرکت‌های شستا خلاف قانون است

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس با انتقاد از اظهارات رئیس‌جمهور مبنی بر واگذاری شرکت‌های شستا به بخش خصوصی گفت: از رئیس‌جمهور تعجب می‌کنیم که چگونه می‌خواهد شرکت‌هایی را که دولتی نیست و تعلق به بخش خصوصی دارد خصوصی‌سازی کند. به گزارش ایلنا، علی‌کرد با اشاره به اینکه ابلاغیه اصل ۴۴ قانون اساسی از سوی مقام معظم رهبری بر توجه به بخش خصوصی و تعاونی تأکید دارد، گفت: بر اساس این ابلاغیه باید شرکت‌های دولت به بخش خصوصی واگذار شود اما اینکه رئیس‌جمهور در جمع مدیران وزارت کار بر واگذاری بنگاه‌های شستا

تأکید می‌کند، درست نیست زیرا سازمان تامین اجتماعی بخش دولتی نیست که بخواهیم شرکت‌های آن را واگذار کنیم. وی با تأکید بر اینکه وظیفه نمایندگان مجلس نظارت بر اجرای درست قانون اساسی است، گفت: دستور رئیس‌جمهور برای واگذاری شرکت‌های شستا خلاف قانون اساسی است. نماینده خاش و میرجاوه از نبود زیرساخت برای واگذاری شرکت‌های بزرگ به بخش خصوصی خبر داد و گفت: امروز امکان واگذاری شرکت‌های شستا به بخش خصوصی وجود ندارد زیرا این شرکت‌ها بزرگ هستند و بخش خصوصی که بتواند مبالغ بالا بابت خرید این

شرکت‌ها بپردازد، مشاهده نمی‌شود. وی با اشاره به اینکه امروزه شرکت‌های زیرمجموعه شستا در ایجاد اشتغال و رفع بیکاری نقش پررنگی دارند، گفت: متأسفانه تاکنون خصوصی‌سازی‌ها به شکست منجر شده و هر بنگاه اقتصادی دولتی که به بخش خصوصی واگذار شده، به دلیل آنکه نظارت لازم بر ادامه فعالیت آنها صورت نگرفته، ورشکست شده و کارش به تعطیلی و بیکاری کارگران رسیده است. کرد با تأکید بر اینکه تاکنون خصوصی‌سازی‌ها به بیراهه رفته است، گفت: وقتی تجربه خصوصی‌سازی با شکست روبرو